

SADRŽAJ

UVOD.....	2
ODNOS RODITELJ- DETE.....	2
ULOGI MAJKE I OCA U RODITELJSTVU.....	4
FAZE RODITELJSTVA.....	5
KVALITET RODITELJSTVA.....	6
O LJUDIMA KOJI NE ŽELE DA BUDU RODITELJI.....	8
ZAKLJUČAK.....	10
LITERATURA.....	11

Ključne reči: roditeljski motiv, majka, otac, dete

UVOD

Statistički podaci kažu da, sa malim izuzecima, skoro svi ljudi žele da imaju potomke. Termin "roditeljstva" je relativno novog datuma i tumači se kao "osećanje roditelja prema detetu, stanje čoveka roditelja". Kod nas se koristi od 50-tih, 60-tih godina prošlog veka.

Za roditeljstvo se kaže da je tzv. "životna uloga", koja traje čitavog života i ne može se voljno prekinuti, uloga koja izaziva krupne promene u životu svakog pojedinca.

Uglavnom se o majčinskom i očinskom motivu raspravlja pojedinačno, kao delu složenijeg, roditeljskog motiva. Češće se u literaturi govori o majčinskom, kao roditeljskom motivu.

ODNOS RODITELJ - DETE

Materinski motiv, prema mnogim istraživačima sastoji se od dva motiva : motiva da se imaju deca (predmaterinski) i motiva da se brine o već rođenoj deci (poslematerinski). U istraživanjima se pokazalo da je poslematerinski urođen, dok se predmaterinski motiv stiče.

Moglo bi se reći, dakle, da već sam fizički izgled novorođenčeta doprinosi buđenju roditeljskog motiva.

Ponašanje bebe dalje stimuliše brižnost kod istih.

Novorođenče daje još jedan doprinos početnom funkcionisanju para roditelj- dete. Senzomotorni sistem kojim funkcioniše mladunče jedne vrste usklađen je sa senzomotornim sistemom odraslog iste vrste. Ljudi koji su pokušali da podižu mladunče ostalih vrsta vrlo brzo su postali svesni ovog nedostatka usaglašenosti. Npr. mladi šimpanza drži se u naručju tako čvrsto da to postaje neprijatno čoveku. To isto čvrsto držanje mladog majmuna neosporno bi bilo i prihvatljivo njegovoj biološkoj majci, a i neophodno je za njegov dalji sigurni opstanak. Ovu postavku potvrđuju i studije koje nalaze da je novorođenče čoveka posebno opremljeno da reaguje na ljudski glas i vokalne signale. Po Belu (Bell, 1972), plač deteta izaziva visok stepen napetosti kod odraslih i teško mu je doleteti. Na taj način dete dovodi roditelje u blizinu. To je najčešći pokretač roditeljevih aktivnosti, čiji je cilj da se zadovolje detetove potrebe, da se dete umiri, da se stvori interakcija. Pri plakanju deteta krvni pritisak kod oba roditelja se povećava. Još više od toga, plač novorođenčeta pokreće mehanizme kao što su promene u dojnama, povećana temperatura dojke kod majke, pa čak i spontanu laktaciju. Utvrđeno je da dečji plač češće prethodi kontaktu sa majkom nego što sledi kontaktu, što opet, ukazuje na specifičnu svrhu plača u smislu privlačenja roditeljeve pažnje. Kako vreme protiče, detetov repertoar ponašanja se naglo širi. Ovi novi oblici ponašanja su interesantni roditeljima, poziv su za nove kontakte i ubrzo će se stvoriti podloga da se oni mogu menjati pod roditeljevim uticajima. Tako, može se zaključiti da novorođenče svojim izgledom, svojim ponašanjem, i time što je njegov senzomotorni sistem usaglašen sa sistemom odraslog njegove vrste, svojim ranim repertoarom akcija i iniciranjem interakcije sa odraslim daje svoj doprinos i olakšava formiranje veze sa roditeljima. Roditelj, pak, poseduje izvesne predispozicije da reaguje roditeljski na izgled mladunčeta na njegov plač, znakove bespomoćnosti itd. Svojim prisustvom, svojim uticajima, novorođenče će kako odrasta i dalje uticati na oblikovanje ponašanja svog biološkog roditelja i na taj način formirati svog psihološkog roditelja.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com